

Událost jako subjekt

Jsem vždy znovu na rozpacích, co je vhodnější: říci, že událost *má* svůj subjekt, anebo že událost sama *je* subjektem? V každém případě totiž platí, že subjekt náleží k události jako celku (bez subjektu událost nemůže „ex-sistovat“, ale na druhé straně zase také platí, že událost jakožto (pravý) celek není totožná s touž událostí jakožto subjektem. Subjekt je totiž vždy nejen subjektem události samé, ale zároveň také subjektem jejího osvětlení (příčemž událost není totožná se svým osvětlením, neboť sama vykonává své bytí jakožto události, a to v rámci osvětlení, ale nevykonává „bytí“ svého osvětlení).

(Písek, 121008-2.)